

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. O.**, bývajúceho v T., zastúpeného Mgr. R. K., advokátom v Ž., proti žalovanému **T. F.**, podnikajúcemu pod obchodným menom I., s miestom podnikania v Ž., zastúpenému Advokátskou kanceláriou J., so sídlom v Ž., **o zaplatenie 3 319,39 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27 C 218/2008, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 14. decembra 2010 sp. zn. 8 Co 194/2010 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2011 sp. zn. 8 Co 194/2010, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 14. decembra 2010 sp. zn. 8 Co 194/2010 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2011 sp. zn. 8 Co 194/2010 okrem výroku o nariadení opravy rozsudku súdu prvého stupňa a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom (prvým v poradí) z 11. marca 2009 č.k. 27 C 218/2008-80 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 659,69 € (titulom zmluvnej pokuty) spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 659,69 € od 18.6.2008 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh vo zvyšku zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Žiline uznesením z 24. novembra 2009 sp. zn. 8 Co 230/2009 na odvolanie žalobcu a žalovaného rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1, 2 O.s.p.).

Okresný súd Žilina rozsudkom (druhým v poradí) zo 14. apríla 2010 č.k. 27 C 218/2008-146 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 659,69 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 659,69 € od 18.6.2008 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh vo zvyšku zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že je nepochybné, že medzi účastníkmi konania bola 11. apríla 2006 uzavretá zmluva o sprostredkovaní v zmysle § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetnou zmluvou sa žalovaný zaviazal, že obstará prevod nehnuteľností v k. ú. T. (parc. č. X. a parc. č. X.) uvedených v čl. III zmluvy na záujemcu (žalobcu) za cenu uvedenú v zmluve a to na základe splnomocnenia od predávajúceho. Dohodnutá odmena za sprostredkovanie bola 0,-- Sk. Na základe sprostredkovateľskej zmluvy žalovaný zabezpečil uzavretie kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod parc. č. X. (zapísanej na LV č. X.) na žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný ako sprostredkovateľ neobstaral žalobcovi uzavretie kúpnej zmluvy na pozemok – parc. č. X. zapísanej na LV č. X.. Pokiaľ išlo o lehotu na uzavretie zmluvy vzhľadom na ustanovenie čl. IV bod 3 zmluvy, súd zhodnotil, že táto lehota nebola dohodnutá (podmienka, ktorú nemožno splniť). V konaní bolo zistené, že žalobca (v záujme istoty) uzavrel 26. mája 2006 zmluvu o budúcej zmluve ohľadne parc. č. X. a zaplatil budúcemu predávajúcemu zálohu 250 000,-- Sk. Uzavretím zmluvy o budúcej zmluve záväzok žalovaného však nezanikol. Žalovaný svoju povinnosť zo zmluvy o sprostredkovaní nesplnil a namiesto zabezpečenia prevodu danej parcely na žalobcu, previedol túto na seba a svoju manželku (následne na tretie osoby). Podľa čl. IV bod 6 zmluvy sa sprostredkovateľ zaviazal zaplatiť záujemcovi zmluvnú pokutu vo výške 100 000,-- Sk, ak sprostredkovateľ nezabezpečí, že budúci predávajúci uzavrie v dohodnutom termíne kúpnu zmluvu napriek tomu, že sprostredkovateľ pripravil pre neho všetky doklady potrebné k predaju nehnuteľnosti, vrátane toho, že budúcemu predávajúcemu predložil kúpnu zmluvu so záujemcom. Na základe uvedeného súd uzavrel, že žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo sprostredkovateľskej zmluvy porušil, v dôsledku čoho vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. V súlade s § 3 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade so spravodlivým usporiadaním vzťahov medzi účastníkmi súd určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 1 659,69 € spolu s úrokom z omeškania (žalovaný svoj záväzok čiastočne splnil). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 14. decembra 2010 sp. zn. 8 Co 194/2010 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2011 sp. zn. 8 Co 194/2010 zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 3 319,39 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3 319,39 € od 18.6.2008 do zaplataenia v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol a to pokiaľ ide o úroky z omeškania 8,5 % ročne od 27.3.2008 do 17.6.2008 zostal nedotknutý. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 2 287,72 € k rukám Mgr. R. K. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň odvolací súd nariadil opravu rozsudku okresného súdu v časti dátumu vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa tak, že správne má znieť 14. apríla 2010. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní bolo preukázané, že účastníci konania 11. apríla 2006 uzavreli zmluvu o sprostredkovaní, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal ako sprostredkovateľ obstaráť pre žalobcu ako záujemcu uzavretie kúpnych zmlúv ohľadom nehnuteľností – parc. č. CKN X. a parc. č. CKN X. k. ú. T.. Svoju povinnosť si žalovaný splnil len čiastočne vo vzťahu k parc. č. X. v k. ú. T.. Vo vzťahu k druhej parcele bolo síce preukázané, že žalobca uzatvoril priamo s pôvodným vlastníkom nehnuteľnosti zmluvu o budúcej zmluve, ku ktorej realizácii však nikdy nedošlo. Odvolací súd sa tiež tak ako prvostupňový súd nestotožnil s názorom žalovaného, že uzavretím zmluvy o budúcej zmluve došlo z jeho strany k nemožnosti plnenia. V konečnom dôsledku zánik záväzku nemožnosťou plnenia bola vyvrátená i tým, že žalovaný sám pre seba a svoju manželku pozemok, o ktorý mal žalobca záujem, kúpil. V danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre zníženie zmluvnej pokuty, tak ako to má na mysli § 545a Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 3 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a o nariadení opravy rozsudku v zmysle § 222 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Jeho prípustnosť vyvodzoval z § 238 ods. 1 O.s.p. a jeho dôvodnosť z § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že súdy vec nesprávne právne posúdili, pretože v danej veci sa nemohlo jednať o sprostredkovateľskú zmluvu v zmysle § 774 Občianskeho zákonníka. Žalovaný svoju činnosť vykonával bezodplatne. Navyše poukázal na to, že súd túto skutočnosť vôbec nezohľadnil. Rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné. Súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré boli potrebné a nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie

vo veci. Nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie krajského súdu videl dovolateľ i v tom, že povinnosť dojednaná v čl. IV bod 6 zmluvy z 11. apríla 2006 zabezpečená zmluvnou pokutou nie je povinnosťou, ktorú možno vymáhať na súde alebo iným spôsobom. Teda povinnosť nie je spôsobilá byť predmetom porušenia, keďže predpokladá súčinnosť i budúceho predávajúceho, ktorý ako vlastník nehnuteľnosti v medziach § 123 Občianskeho zákonníka je oprávnený podľa vlastnej vôle s predmetom vlastníctva nakladať. Z uvedeného je zrejmé, že nemožno zabezpečiť splnenie povinnosti, ktorá je nevynúiteľná a pri ktorej absentuje nárok. Uzavretím samostatnej zmluvy o budúcej zmluve medzi žalobcom a vlastníkom nehnuteľností vzniklo žalobcovi právo v súlade s § 50a Občianskeho zákonníka domáhať sa na súde, aby vyhlásenie vôle povinnej strany bolo nahradené súdnym rozhodnutím. Žalobca toto svoje právo nevyužil.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu treba zrušiť.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. je založená na rozdielnosti (nesúhlasnosti) rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvého stupňa. O nesúhlasné rozsudky ide vtedy, ak okolnosti významné pre rozhodnutie veci boli posúdené oboma súdmi rozdielne tak, že práva a povinnosti stanovené účastníkom sú podľa záverov týchto rozsudkov odlišné. Odlišnosťou sa pritom nemyslí rozdielne právne posúdenie, pokiaľ nemalo vplyv na obsah práv a povinností účastníkov, ale iba taký záver, ktorý rozdielne konštituuje alebo deklaruje práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, nie je podstatné, či odvolací súd formálne rozhodol podľa § 219 alebo či postupoval podľa ustanovenia § 220 O.s.p. Rozhodujúci je obsahový vzťah rozsudkov súdov oboch stupňov v tom, ako rozdielne posúdili práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov

konania. Významným nie je ani to, ako odvolací súd formuloval výrok svojho rozsudku, či ho napríklad formálne označil ako zmeňujúci, hoci v skutočnosti ide o potvrdzujúci rozsudok.

Z porovnania výrokových častí rozsudkov súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v predmetnej veci a z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že napriek použitej formulácii o zmene rozsudku súdu prvého stupňa, je rozsudok odvolacieho súdu v časti o zaplatenie 1 659,69 € s príslušenstvom potvrdzujúcim rozsudkom (potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej súd prvého stupňa žalobe vyhovel) a zmeňujúcim je len v časti 1 659,69 € s príslušenstvom (t.j. v časti, v ktorej súd prvého stupňa žalobu pokiaľ ide o zmluvnú pokutu zamietol). Prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posudzovať samostatne vo vzťahu k potvrdzujúcemu i zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu.

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu (v potvrdzujúcej časti) nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejde ani o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

So zreteľom na obsah dovolania ako aj zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakladajúcich zmätočnosť, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. nenamietal, existenciu väd v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. nezistil ani dovolací súd.

Žalovaný vo svojom dovolaní namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vady konania vymedzené v zhora citovaných častiach ustanovenia § 237 O.s.p. sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp.zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so **špecifickými námietkami účastníka**; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. a zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky **právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany**, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Podľa § 1 O.s.p. Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana

práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 211 ods. 2 O.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie rozsudku musí mať náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať správnosť rozsudku. Odôvodnenie musí byť súčasne i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

V danej veci súd prvého stupňa žalobe čiastočne vyhovel (v časti o zaplatenie 1 659,69 € s prísl.), pretože dospel k záveru, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti vyplývajúcej žalovanému zo zmluvy o sprostredkovaní uzavretej v zmysle § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka. Krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalovaného zaviazal k zaplateniu celej sumy zmluvnej pokuty spolu s úrokom z omeškania. Je potrebné uviesť, že žalovaný vo svojom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa namietal, že v danej veci je potrebné vysporiadať sa s povahou zabezpečovanej povinnosti. Uviedol (ako aj v dovolaní), že pokiaľ ide o povahu povinnosti, ktorej splnenie možno zabezpečiť zmluvnou pokutou, musí ísť o takú povinnosť, ktorá je spôsobilá byť predmetom porušenia. Táto vlastnosť právnej povinnosti je predpokladom na to, aby sa povinnosť mohla zabezpečiť zmluvnou pokutou, resp., aby

zmluvná pokuta mala reálnu silu zabezpečenia. Uviedol, že musí ísť o povinnosť, z ktorej môže vzniknúť nárok, t.j. o takú povinnosť, ktorú možno vymáhať žalobou na súde alebo iným spôsobom. Mal za to, že v týchto prípadoch platí, že nemožno zabezpečiť splnenie povinnosti, ktorá je nevynútiteľná, pri ktorej absentuje nárok (viď č.l. 160 spisu). Odvolací súd sa však s touto námietkou žalovaného vôbec nevysporiadal. Rozhodnutie teda odôvodnil v rozpore s § 157 ods. 2 O.s.p., keďže z neho nie je zrejmé, z akých skutočností vychádzal a akými úvahami sa riadil pri posudzovaní otázky možnosti zabezpečenia povinnosti zmluvnou pokutou, pri splnení ktorej sa vyžaduje súčinnosť tretej osoby. Odôvodnenie rozhodnutia súdu musí byť totiž zrejmé, jasné a zrozumiteľné nielen súdu, ale aj účastníkovi konania, keďže súd rozhoduje o jeho právnej veci (I. ÚS 241/2007). Odvolací súd preto, ak sa nestotožňuje v tomto smere s názorom žalovaného uvedie dôvod a svoj postoj bližšie vysvetlí.

Vzhľadom na zistenie vady v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. nezaoberal sa dovolací súd ďalšími dôvodmi uvedenými dovolateľom.

Pre úplnosť, pokiaľ ide v danej veci o napadnutý zmeňujúci výrok rozsudku (§ 238 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd uvádza k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci nasledovné (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 774 Občianskeho zákonníka, sprostredkovateľskou zmluvou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstarat' záujemcovi za odmenu uzavretie zmluvy a záujemca sa zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa.

Sprostredkovateľská zmluva je zmluva, ktorou sa jedna strana (sprostredkovateľ) zaväzuje vyvíjať činnosť, ktorá vedie k tomu, aby druhá strana (záujemca) mala príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou. Záujemca sa zaväzuje poskytnúť sprostredkovateľovi odmenu, ak činnosťou sprostredkovateľa došlo k uzavretiu zmluvy. Podstatnými obsahovými náležitosťami sprostredkovateľskej zmluvy sú vzhľadom na vyššie uvedené a/ záväzok

sprostredkovateľa obstaráť záujemcovi príležitosť k uzavretiu určitej zmluvy, b/ záväzok záujemcu poskytnúť sprostredkovateľovi odmenu, ak bude výsledok dosiahnutý zásluhou sprostredkovateľa. Na základe uvedeného je zrejmé, že vec bola navyše nesprávne právne posúdená, keď bolo konštatované, že v danej veci bola uzatvorená zmluva o sprostredkovaní v zmysle § 774 Občianskeho zákonníka napriek tomu, že zmluva medzi účastníkmi konania z 11. apríla 2006 neobsahovala podstatnú náležitosť, t.j. záväzok záujemcu poskytnúť sprostredkovateľovi odmenu. Bude preto potrebné, aby súd ustálil, o akú zmluvu v danom prípade išlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na zistenú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

